

לבני הפסיף-לא-רע

טובלת בקיצורי לשון מוזרים
 פן רבותי הזמנים אחרים,
 לכל דור הזכות למשובות געורים
 יגדלו, יבשילו, נחת ירוו ההורים.

מקנה מקבל גם עליכם
 לא האיפון יצמיח לנו לחם,
 פעם מכר הקיבוץ תוצרת
 היום התורנית תוצרת נמכרת.

ראובן עזריאלי

לבנות ובני הפסיפלוזה
 שלא הפירו את ההורה,
 שכן לוייתם מן הון להון
 הוא אותו גולם הקרוי סמרטפון.

אכן בנות ובנים לתפארת
 הפסיפלוזה אמנם אינה פרי צמרת
 שפתם עודנה עברית מדברת.
 לשונם מלשוננו נשמעת אחרת.

שנת בר מצווה כיתת פסיפלורה – נא להכיר:

הדי של פז ועוז אלניר – אוהב כדורגל, משחקים ברשת ולקרוא.
אור של מיכל ואלי הוברט – טובה בספורט ובעיקר בריצות, אוהבת להתלבש יפה ולהראות טוב.
רואי של שירית וחסיק ברבר – אוהב לנגן בפסנתר ובגיטרה.
עמית של רחלי וויי גלעד – משחק כדור-מים כשוער ואוהב לנגן בפסנתר.
יסמין של דניס ואסף רותם – אוהבת קריאה, מוזיקה ומשחק.
דניאל של צורית ומתן רודוי – אוהבת לרכב ולטפל בסוסים.
גל של זהר ורון מור – משחק כדור-מים ואוהב ספורט.
חן של מלי וניר מוצרי – אוהב לנגן בגיטרה ולבלות עם חברים.
נוף של נרית ואיתן ספיח – משחק טניס, אוהב להציג, לעשות שמח, חברים ואיפון.
אלעד של שחר ואורי בר-אב – אוהבת לעבוד באורווה, לרכב ולקרוא.
יובל של יעל ומוטי דינסטג – אוהב לשחק בכדורגל וטניס.
תומר של אורית ונוח בן נחום – אוהב לשחק בכדורסל ולצפות בכדורגל.
נתנאל של שרהלה' וברני סאלווה – אוהב לצלם ולשחק משחקי כדור.
יואב של עפרה ועידו רודוי – אוהב להתאמן ולשחק טניס.
אסף של עפרה ועידו רודוי – אוהב להתאמן ולשחק כדור-מים.
ים של יונת ושלומי מולכו – אוהב לגלוש בגלשן גלים ולרכב על אופניים.

: הנשה ונל היה המו

- אירוע פתיחה בו שמעו הנערים והנערות סיפורים על שנת בר/בת המצווה של הסבים והסבתות ביצעו ביחד משימות, קיבלו חולצות וגם ברכות וביחד עם ההורים בחרו את המשימות:
- (1) הישרדות בשטח של 24 שעות, בהנחיית מתת קפולניק.
 - (2) ניווט בעיר חיפה בקבוצות קטנות.
 - (3) אימוץ גיל הזהב של רמת יוחנן. משימה זו חולקה ל-2: בחלק הראשון הכנת חלות וחלוקתן לבתי החברים, בחלק השני מפגש משותף במועדון 5.
 - (4) משימת איסוף ואריזת מזון לנוקמים לקראת חג הפסח, במרכלבו של רמת יוחנן.
 - (5) סדנת "פשוט אני" להעצמה, מנהיגות אישית וכמובן גיבוש – של ד"ר אורלי כץ.
 - (6) עזרה בארגון והפעלת מירוץ האביב, שעשה השנה קמבק לאחר הרבה שנים.

- (7) ביקור במצדה בהדרכת הנערים והנערות.
 (8) הפעלת "קפה ברמה" ותרומת הכסף שנאסף לנזקקים.
 (9) פעילות חווייתית לכל הקיבוץ – הפנינג פתיחת הקיץ.
 (10) תהליך יצירת סרט בהובלת והנחיית מעין יובל שהם – משימה שנמשכה לאורך כל השנה.
לסיכום: הייתה שנה מאוד מוצלחת עם קבוצת ילדים נהדרת.

ע י ז ב ו פ ר ו ז א ק - ק ח ו פ ס י פ ל ו ר ה

אודי פלד

אמרו לי שאני "צריך" לברך את כיתת 'פסיפלורה' לרגל כניסתם לעול מצוות. למה "צריך" אמרתי, והרי אני רוצה. אז, ראשית, בשביל להבין במה בכלל מדובר, נכנסתי לויקיפדיה וזה מה שמצאתי: "פרי הפסיפלורה מרגיע ומאזן את נפש האדם". אני לא יודע אם איזון נפשי זו מחמאה גדולה לבני שלוש-עשרה. זה עלול להתפרש אצלם כמו משהו 'כזה כאילו' קנוני, לפלפי ... אז הנה עוד כמה מאפיינים של הצמח המיוחד, שדרך אגב, שמו בעברית הוא 'שְׁעוֹנִית נאכלת'.

"פרי הפסיפלורה הוא חמוץ מתוק" – זה נראה לי בדיוק מתאים לגיל הזה, סיום פרק הילדות, וחמש דקות לפני פרוץ מרד הנעורים. עדיין מתוקים כאלה, אבל כבר מתחילים לחוש את החמיצות בקצה הלשון. "הפסיפלורה היא צמח מטפס". בהוראות הגידול כתוב ש"צריך להיזהר ממנו כי הוא שולח קנוקנות (כן, יש מין מילה כזו) לכול עבר", ומתעלק על כול מי ומה שנקרה בדרכו. מה שמחייב, על פי הוראות הגידול (לתשומת לב ההורים והמחנכים): "להקפיד על גיזום סדיר", אחרת הפסיפלורה הנחמדה הזאת עלולה להשתלט על כל הקיבוץ. "לפסיפלורה טעם אופייני שלא ניתן לטעות בו". מספר המתכונים שאפשר להכין מפסיפלורה הוא אין-סופי. עוגות, סלטים, מיצים, גלידות ... ובכול הרכב ניתן תמיד להבחין בארומה המיוחדת של הפרי המיוחד הזה.

עד כאן התכונות המיוחדות של הפסיפלורה, ולפי מה שנמסר לי, במידה רבה גם של החבורה העליזה החוגגת כאן היום: מאוזנים ומאופקים – אבל גם מוחצנים. מתוקים – אבל גם חמצמצים. עצמאים – אבל גם שולחים קנוקנות לכל עבר.

ומספר מילים בטון רציני יותר. מקובל לומר על מי שהגיע למצוות: "ברוך שפטרני מעונשו של זה". על פי השמיעה ניתן לחשוב שהאב האומר זאת מכוון אל הבן, כאילו הבן, הוא הוא העונש הנפרק מעל גבו של האב. ולא היא. הפירוש הנכון שונה לחלוטין. "ברוך שפטרני מעונשו של זה" על שום מה? משום שכל עוד אין הבן בר-מצווה, כל חטא ועבירה שלו, עונשם מתגלגל על ראש האב. אבל מעכשיו, כשאתה בר-מצווה, העונש שבצד העבירה מתגלגל על ראשך שלך.

אז חברה – דיר-פֿלקום, המשוואה היא ברורה: **בר-מצווה = בר-עונשין**. דרך אגב, לא רק על-פי דין תורה. גם בדין האזרחי, גיל האחריות הפלילית הוא החל משתים-עשרה שנה. אבל היום אנחנו חוגגים, אז לא נדבר יותר על דברים רעים. נאחל לכל בני ובנות המצווה, להורים, למשפחות, ולכל בית רמת-יוחנן, אירוע בר-מצווה שמח, ושנוחה לראות את ילדינו גדלים רק למצוות ולמעשים טובים. חג שמח.

על סרט בר-המצווה

ראיון עם מעין שהם / זוהר מור

כאמא לאחד מחוגגי בר-מצווה, חשתי התרגשות גדולה לאחר הקרנת הסרט המוגמר בפעם הראשונה. התוצאה הייתה מיוחדת והסרט היה בנוי היטב. קבוצת הילדים מחאו כפיים והקיפו את מעין שהם, הכותבת והבמאית של הסרט, תוך שהם יוצרים מעגל ריקוד סביבה. אורה של קבוצה מגובשת ועליזה ביותר, על קו הגמר של פרוייקט שנמשך לאורך השנה. מעין מספרת: זו שנה חמישית בה אני עושה פרויקט בר-מצווה ברמת יוחנן. זה התחיל עוד כשגרתי בת"א, עם קבוצת אגוז, שכיום הם בצבא. בדרך כלל הילדים בוחרים בין שתי אפשרויות: הצגה או סרט. לסרט יש יתרון - סרט הוא נצחי. בשנה אחת הייתה הצגה "סערה בקערה" ולמעשה זהו הסרט הרביעי.

התהליך הוא מובנה ומתפרס על כחצי שנה. מתחיל בסדנה של שמונה מפגשים דרמטיים, משחקים מעולם הדרמה והתיאטרון, תרגילים כגון: מראה, הולכת עיוור, פירמידות ותרגילי אימפרוביזציה. הם מתנסים ומגבשים וכך אני מצליחה להכיר את היכולות של הילדים: מי מהם הוא קומי, מי דרמטי ומי ביישן, ובהתאם אני בונה את הרעיון שבסרט.

השנה – הרעיון הראשוני שהבאתי לקבוצה, היה על קבוצת ילדים שמתלבטת איזה סרט לעשות. התחלנו להשתעשע ולזרוק אסוציאציות ורעיונות, אותם שתלתי לתסריט פנימה. יחד עם הילדים הגענו לסגנונות ולדמויות שיהיו בסרט.

יצאתי לתקופת כתיבה, בה חקרתי כל סגנון שבחרנו, כתבתי סצנות ואז שוב נפגשנו לקריאת התסריט והפעם בנוכחות ההורים במטרה לגרום להם להיות יותר מעורבים בתהליך. אני שואפת שהמשפחה תהיה שותפה. כשהמשפחות מעורבות הן הופכות להיות שותפות וחלק מהתהליך. הם תומכים ומחזקים האחד את השני וזה תורם להצלחת הפרוייקט.

הילדים חדורי מוטיבציה שהתוצר יהיה טוב ואין שימוש בציניות. רוצים שיהיה מוצלח, יוכיח את עצמו. הם מאוד אוהבים את זה. היה שיתוף פעולה מוצלח של הילדים עם נושא התלבושות,

האיפור, ג'ל בשיער, וכן - למידת טקסטים, קימה מוקדמת בבוקר, וימי צילום מאוד ארוכים שנמשכו עד הלילה. בשלב הבא קיימנו חזרות, ואז צילומים, ולאחר מכן רואי ענבר ערך את הסרט כאשר אני הייתי איתו בחדר העריכה.

התמונות שניתלו בחדר האוכל כפרומו לסרט, הן למעשה מתוך סצנה שצולמה בסוף הסרט, והיו מעין "רעיון חדשני" להצגת הילדים בדרך של חוש הומור וחיוך, במקום הצילומים הרגילים.

כמה ימים לפני ההקרנה לכלל הקיבוץ, ערכנו בפאב ערב הקרנה פרטי, רק למשפחות, בו נחשף הסרט בפעם הראשונה. עבורי ועבור המשפחות זה היה מאוד מרגש. זהו למעשה סוף התהליך – קו הסיום. כולנו צחקנו בקול, מחאו כפיים - זה הזמן המשמעותי ביותר לילדים בעיניי.

אסיים את השיחה בכמה תודות – **לרואי ענבר** שצילם וערך בצורה סופר מקצועית והיה לי תענוג לעבוד איתו. לאימהות שסייעו במשימה – שירית, עפרה, אורית ב.נ. ולכל המשפחות שדאגו והיו שם כשצריך. וכמובן - למשפחתי היקרה שמלווה אותי ותומכת בי תמיד... ואני (זוהר) בשם כל ההורים והילדים – **מודה** למעין שהם על עבודתה המקצועית, התהליך המשמעותי והתוצר הנפלא, שנוצרו לאחר עבודה קשה.

הנהלה כלכלית -

28/5/2013

משתתפים: ניר, יובל, חיים, איתי, עומרי, ארנון, ויני, דניאל, רעות, יגאל

חסרים: אודי, אורן.

משקיף: אורי

מוזמנים: יורם יבור (לסעיף 2)

על סדר היום:

1. הרחבת בתי המלאכה (מוזמן- יפתח אדלן)
2. השכרת לול הרבייה לפלרם (מוזמנים: יורם יבור, עידו רודוי).
3. אישור מועמדים לנציג ציבור בהנהלה הכלכלית (מועמדים מטעם הנהלת מש"א: שחר צור וכרמל בן- בונאן, מועמדים "עצמאיים" – עומרי קמה ודניאל פרי).

דיון והחלטות:

1. הרחבת בתי מלאכה:

ויני: הציג פרוגראמה להרחבת בתי המלאכה.

סוכם: להמשיך בדיון בהשתתפות מנהלי הפעילויות בישיבה הבאה.

2. השכרת לול הרבייה לפלרם:

יורם: רמת יוחנן משכירה את לול הרבייה לפלרם. ההסכם מסתיים ב- 31/5/13.

פלרם מבקשת להמשיך ולשכור 3,000 מ"ר עד ליום 31.8.13.

סוכם : לאשר השכרת 3,000 מ"ר בלול הרבייה לפלרם עד ליום 31.8.13.
לאחר מועד זה לא יתאפשר המשך אחסנה של פלרם בלול הרבייה.

3. **נציגי ציבור בהנהלה כלכלית** :

יובל : לאחר בחירת יגאל אופק כמרכז משק צרכני התפנה מקומו כנציג ציבור בהנהלה הכלכלית.

עפ"י הנוהל הקיים על כל מקום פנוי יש להציג 2 מועמדים. הנהלת מש"א ממליצה על שחר צור וכרמל בן-בונאן.

עומרי קמה ודניאל פרי מציעים את עצמם. עפ"י הנוהל ההנהלה הכלכלית צריכה לאשר שמות המועמדים.

סוכם : לאשר.

רשם : ויוי

פרוטוקול ישיבת המזכירות – ועד ההנהלה מספר 16 / 2013

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן

תאריך הישיבה: 30/5/2013

מספר חברי ועד ההנהלה: 14

שמות המשתתפים: אודי פלד, חיים קרש, יגאל אופק, נרית ספיה, נוח בן-נחום, עופרה רודוי, , טלי גולן, ישראל עוזרי, מיכאל שגיא, יובל כהן, ריפי שהם, קרן שחר.

משקיפים: אביהו גלעד, תום ביטי.

חסרים: אור טהר-לב, יפעת קפלן.

על סדר היום

1. אירוע היובל לפלרם – מוזמנים ארנון אשד, לאה קוטלר.
2. נוהל בחירת ממלאי תפקידים ונציגי ציבור – מוזמן דניאל פרי.
3. המשך הדיון בתקנון הצעירים – מוזמן עידו שלם.

החלטות

1. ארנון ולאה מסרו למזכירות פרטים על אירוע היובל לפלרם, האמור להתקיים ביום חמישי 6/6/2013. המזכירות מברכת את הקיבוץ, את פלרם ואת כל העושים במלאכה, ומאחלת לכולנו להיפגש בחגיגות ה-100.
2. נדון נוהל חיפוש והמלצה לבחירת ממלאי תפקידים ונציגי ציבור בהנהלות. דניאל מבקש שלא להגביל את מספר המועמדים, ולהביא לאסיפה את כל המועמדים שנמצאו על ידי צוות האיתור כמתאימים. המזכירות הטילה על יובל ודניאל לנסח הצעה מפורטת לנוהל בחירת ממלאי תפקידים. יובל דיווח כי הנהלת מש"א מטפלת בעדכון נוהל בחירת נציגי ציבור, שיובא מאוחר יותר לאישור האסיפה.
3. המזכירות סיימה לסקור את התקנון. נוסח נקי, הכולל את ההערות שעליהן הייתה הסכמה, יובא לדיון מסכם וקבלת החלטות.

רשם – אודי פלד

מספר עניינים הנוגעים לאורחות

ח י י נ ו

אודי פלד

חבר שהוא גימלאי (אצלנו, נשים מגיל 65 וגברים מגיל 67), זכאי לקיבוצה פנסיונית, היוצא לחופשה מיוחדת שאושרה לו על ידי הקיבוץ, והוא מתגורר באופן מלא מחוץ לקיבוץ, זכאי להמשיך ולקבל 70% מהתקציב האישי, וזאת לתקופה שאינה עולה על שנתיים.

על חברים, לרבות מי שהם גימלאים, המבקשים לצאת לחופשה מיוחדת, לדווח על כך לאודי או לעיריית ("מרשם האוכלוסין").

תשלום לחיילים ולבנים במסלול צעירים המתגוררים בדירת הוריהם:

חיילים ובנים במסלול צעירים הזכאים לדירור משלהם בקיבוץ, והמתגוררים בדירת הוריהם, זכאים למענק כספי מיוחד של 400 ש"ח בחודש. (אם הם במב"חים – המענק

זכאות לתקציב אישי בעת חופשה רגילה

חופשה מיוחדת:

'חופשה רגילה' היא החופשה השנתית לה זכאי כל חבר והוא נוטל אותה במפוזר או במרוכז, בתוך או מחוץ לקיבוץ. בגין ימי החופשה הרגילה זכאי החבר לתקציב אישי, לרבות הפרשה לקרן השתלמות – "כרגיל".

'חופשה מיוחדת' היא חופשה שמישכה עולה על ימי הצבירה של החופשה הרגילה, והיא מצריכה אישור המזכירות. בזמן החופשה המיוחדת החבר אינו מתגורר בקיבוץ והוא אינו זכאי לקבל תקציב אישי, לרבות קרן השתלמות (אך זכאי לקבל 'מענק כספי' או – בתנאים מסוימים – את 'רכיב הוותק' ב'בנוס' השנתי המחולק לחברים).

לחיות", ותחילו אותו – בבקשה – גם על החיות.

חניית מכוניות לאורך הכבישים הפנימיים

לצורך טעינה ופריקה, לצורך כניסת רכב חירום במידת הצורך, וגם על-מנת לאפשר נסיעה בטוחה של קלנועיות וקלאב-קארים, חוצים את אזורי המגורים מספר כבישי אספלט, וגם מדרכות הבטון הורחבו בשנים האחרונות. מצד שני – בנוסף למגרש החנייה הגדול והמשופר, מותקנים מסביב לאזורי המגורים עוד מגרשי חנייה בשפע. המרחק ממגרש החנייה עד לדלת ביתו של החבר, אינו עולה בשום מקרה על עשרות מטרים. כל ה"ל" מאפשר לנו לקיים חלקת מגורים מוגנת ונקייה מפליטת גזים ומרעשים.

ובכל זאת, יש בינינו מי שלא נחה דעתו עד שיחנה את רכבו באופן קבוע ממש ליד פתח ביתו, ולעזאזל כולנו. מיד אחרי נושא הכלבים והחתולים, זהו הנושא המגיע לשולחן המזכיר בתדירות הגבוהה ביותר. באורח פלא – שיש להשתבח בו – דווקא שכניו של החבר/תושב/אורח המפר את הסדר הטוב, הם מנומסים ואינם נוקטים בדרך של 'עזרה עצמית'. מאידך גיסא, גם המזכיר לא ממש מתלהב מן התפקיד של "שוטה הכפר או שוטר הכפר". אינני מתכוון להסתובב עם 'מדבקות' או פתקאות ולהצמידם אל חלון מפריי הסדר הציבורי. אבל "אני פונה ללב שלכם" – דחילאק – קצת התחשבות. מה זה כבר עולה לכם? תשמחו בכך שיש לכם רכב צמוד מהעבודה, או 'יד כבדה' על רכב מהסידור. תאמינו לי שזה מספיק דוקר בעיניים של החברים שאין להם – גם בלי שתחנו את הרכב בגינה שלהם (או אפילו בשלכם).

אנחנו מצטיינים בכל מיני דברים אבל ...

הנ"ל אינו פוטר אותם מתשלום 'דמי שהייה' העומדים היום על סך 175 ש"ח בחודש למי שמתגורר בדירת הוריו).

חיילים ובנים הזכאים למענק כנ"ל, מתבקשים לדווח על כך לאודי או לעירייה. (וכמובן לא לשכוח לדווח כאשר הם מפסיקים להתגורר עם הוריהם).

כלבים וחתולים

באופן גס מתחלקת אוכלוסיית העולם (והקיבוץ בכלל) לשלושה חלקים: אוהבי כלבים וחתולים, מתעבי כלבים וחתולים (עד כמה שהדבר יישמע מוזר לאוהבים), וגם כאלה שהם אדישים ל'תופעה'. שאלת הכלבים והחתולים מעסיקה את הקיבוץ מיום היווסדו, ואת מזכיר הקיבוץ כמעט מדי יום ביומו. הבעייה המרכזית היא שאוהבי החיות פשוט אינם מסוגלים – באמת ובתמים, בתום לב מוחלט – להעלות בדעתם שיש מי שהחיות הללו לא רק שאינן נחמדות בעיניו, אלא שהן אפילו ממרות את חייו – כך, ממש.

'החוק היבש' דווקא מכיר בצורך לאזן בין 'האוכלוסיות', והוא אינו מתיר לבעלי בעלי-החיים להתירם להתרוצץ ללא רצועה ובעלים צמוד בשטחים ציבוריים, קל וחומר בשטחים הפרטיים של שכניהם. קיימות גם דרכי אכיפה מאוד ברורות ויעילות בנושא (תפיסת בעל החיים המשוחרר, הגלייתו למכלאה, ו'פדיון הבן' תמורת דמים רבים). אנחנו, כקהילה משפחתית המושתתת על משמעת עצמית ויחסי חברות הוגנים, איננו מקפידים בנושא קשירת הכלבים. אבל, כמו בכל תחום – יש מי שמנצל זאת לרעה, לא בזדון כמובן, אבל בעצימת עין, ובאי שימת ז - ז.

אז חברים, בעיקר בעלי הכלבים שבינינו, אנא כבדו את כלל הבסיס שלנו: "חיייה – ותן

לאחד או יותר מן "הפתרונות" הנ"ל, פשוט לא נזרוק, ואולי אפילו נשמור ונכהה בילדינו החביבים, ואולי – ואני יודע שזה נשמע קצת הזוי – נתכופף ונרים. מימצא מוכר הוא בתחום מדעי ניקיון הסביבה, שאם הסביבה מלוכלכת, אין לבריות – ובמיוחד ללכלכנים שבינינו – עכבות זיהומיות כלשהן, ואילו בסביבה המקפידה על ניקיון – ולפעמים אפילו מעירה בנימוס – אפילו הפחות אכפתניקים יטנפו אותנו פחות. אפשר לנסות. אין לנו מה להפסיד. 'יותר מלוכלך מזה כבר ממילא לא יכול להיות'.

אחרון אחרון חביב – ניסע לתל-אביב

או-קיי, אז לא ממש עד תל-אביב, רק עד לקריית-אטא. 'כביש הקיבוצים' החדש משפר לאין הכר את איכות חיי הנהגים היוצאים יגורה, וממרר את חיי החברים הנזקקים לעיתים לטרמפ לקריית-אטא. ושוב חברים – אני פונה אל הלב שלכם, אם אינכם ממהרים מאוד, עוד חמש דקות בלבד, עיקוף קטן למען חבריכם שלא שפר מזלם לשבת ליד ההגה. עיקוף קטן, חמש דקות בלבד, רק 'עד הרמזור' – והמהדרין, יתרמו עוד שלוש דקות ויצפינו עד מרכז הקריה. בבקשה.

קיבוץ רמת-יוחנן מצטיין ויכול להתגאות בתחומים רבים. בחקלאות משובחת, תעשייה מתפתחת, תרבות פורחת, שפע מעות באמתחת ... ועוד, אבל יש תחום אחד שבו הציון שלנו הוא מספיק בקושי, או אפילו בלתי מספיק בעליל.

בתוקף תפקידי אני מבקר כל שבוע, ממש כל שבוע וללא חיסורים, בשני קיבוצים, לפחות. בשלוש השנים האחרונות עברתי (כמעט) את כל הקיבוצים, מדן ועד איילות. מתוקף ניסיוני המצטבר, אני יכול להעיד שקיבוצנו הוא אחד הקיבוצים הכי מלוכלכים בתנועה הקיבוצית... אם לא הָ.

הכוונה היא לשטחים הציבוריים, ובעיקר למרכז הקיבוץ. החל ממגרשי החנייה ועד לחדר האוכל, לרבות אזור המקלט, 'פינת המעשנים', תאי הדואר ... בכל אשר תיפנה, פחיות, בקבוקים, עטיפות ממתקים, ניירות, וכל שאר מיני אשפה שבעולם. מספר הזורקים מאחורי הגב, עולה לאין שיעור על מי שטורחים לכופף גוּם ולהרים.

אני לא יודע מה הפתרון. ענף הנוי? (הם היחידים כמעט שאוספים) ניקח איזה 'חצרן' מחוואלד? נבקש מכל מרכז ענף לדאוג לשטח שמסביב למתקן שהוא אחראי עליו? נבקש מ'החינוך' שיגייס את הילדים למבצעים יומיים? אולפניסטים? ... ואולי – בנוסף

י ו ב ל ל פ ל ר מ

איציק לקח

היו בחמישים שנותיה של פלרם כמה אירועים מכוננים וגורמים בעלי חשיבות מכרעת, שהביאו להצלחתה של החברה. אמנה כמה מהם:

המוצר. לאחר ההחלטה ברמת-יוחנן על הקמת מפעל תעשייה למוצרי פלסטיק, נתקבלה החלטה נוספת להמר על ייצור לוחות, מחומר גלם

פי.וי.סי, שטוחים וגליים; שקופים ואטומים; דקים ועבים. החלטה זו התבררה כנכונה, ויחד עם ייצור לוחות מחומר הגלם פוליקרבונט, הצעידיה את המפעל מחיל אל חיל לאורך כל חמשת העשורים, תוך מחקר ופיתוח, ניסיונות אין ספור, והתחדשות מתמדת בשוק הלוחות.

הקמת פלטוב . ב-1985 הוקם פלטוב כמפעל המייצר לוחות מפוליקרבונט. מפעל זה איפשר לפלרם גיוון ואיזון חשובים של מוצריה, והגדלת המכירות והריווחיות באופן משמעותי.

אפליקציות. למרות הדבקות בייצור לוחות, היה זה כמעט טבעי, שפלרם תנסה כוחה בייצור מוצרי המשך מלוחותיה. זה קרה ב-2005. לעינינו צומחת כאן חברת בת לפלרם, שעתידיה בתחום פיתוח מוצרים חדשים עוד לפנייה, והיא תרשים בייצורה ותפליא בהתפתחותה.

הנפקה, בייחוד זו של 1994. לצד התפתחויות כלכליות נוחות באירופה, והקירבה למקורות חומרי הגלם, אפשרה ההנפקה, ששינתה כליל את מבנה ההון של החברה, לגייס כספים כדי לבצע את ההחלטה להפוך את פלרם לחברה רב-לאומית המושתתת על הקמת מפעלי ייצור, מחסנים, משרדים ונציגויות באירופה, ובהמשך גם במדינות שונות ברחבי העולם.

מיחשוב. מאחר שתוכנת מחשב נחבאת במחשב, ואינה נראית, למשל, כמו מפעל הנראה לעין, מעיד אודי פלד, שפיתוח מערכות המיחשוב היה תמיד כלי נכסף להשגת שליטה, בקרה ויעילות בכל תחומי העבודה של מפעלי החברה. בראשית שנות האלפיים שודרגה בהצלחה כל מערכת המיחשוב, והיא נותנת היום תמונה הכרחית ועדכנית על מצב החברה בכל אתר ואתר, בכל רגע ורגע. חשיבותה לא תסולא בפז.

מופע היובל

חברה רב לאומית. מופע היובל הצליח, לדעתי, להעניק לצופים את התחושה העמוקה, שאנחנו לא רק קיבוץ אחד שיש לו מפעל, קטן בארץ קטנטנה, אלא אנו כבר קיבוץ שיש לו מפעל גדול והוא שולח שלוחותיו מעבר לימים ברחבי העולם. אנחנו לא רק מפעל, בית ומשפחה לעובדים, אלא חברה רב-לאומית עם כמה מפעלים המשמשים בית ומשפחה לעובדיהם בארצות שונות ורחוקות זו מזו, ומה שמאחד אותם זו הזהות וההזדהות עם פלרם, שמרכזת בישראל ובקיבוץ. עובדה זו מחייבת לעבות ולחזק את הקשרים בין חברי הקיבוץ ופלרם, כדי שנמשיך להיות קיבוץ שבבעלותו חברה רב-לאומית, ולא נהיה כמו מפעל שיש לו קיבוץ. מבחינה זו חלקה של רמת-יוחנן, בעלת יכולת מוכחת בתחום התרבות, בהשתלבות (לצד השתתפותם היפה של עובדי המפעל) באירוע המשמעותי הזה - לא הייתה בולטת ומספקת.

לאור זה עשתה חברת ההפקה עבודה נאה, ובכמה מחלקי התכנית גם הגדילה לעשות. שרשרת המנכלי"ם. שישה מנכלי"ם היו לפלרם, ואחד, השביעי, עדיין מכהן, והם כמו חוליות רתוקות לשרשרת כשהאחד מעביר את "לפיד" המנכלו"ת לרעהו, וכל אחד מניח נדבך ומטביע את חותמו הבר-קיימא על תקופת ניהולו את המפעל והחברה.

היה זה רעיון נפלא, לא רק להזמין את המנכלי"ם לשעבר (כמו שהוזמנו כל העובדים לשעבר), אלא גם לשתפם ולערבם במופע היובל. בהשתתפותם הם זכו להוקרה ולהערכה על שעמדו בראש המערכת וניווטו אותה בכישרון ובמסירות בדרך אל התבססות והצלחה, והם גם מסמלים את

הרציפות, את העבר שאינו נשכח בשל ההווה שאצה לו הדרך, את היכולת הגנוזה בנו, את הקשר האמיץ אל חברי קיבוץ ועובדי המפעל, של מי שהעניק מיטב שנותיו ויכולתו לביסוסו של מפעל תעשייה ברמת-יוחנן.

על כל אלה אנו יכולים להרגיש, כמו יוסי זמיר, את שהוא כתב במקאמה שלו בספר היובל של פלרם:

"ועם כל,

כן, עם כל הענווה,

מרגישים בפניה בליבנו

טיפ טיפה גם קמצוץ גאווה".

יובל לפלרם – היום שאחר י... / לאה קוטלר

אירוע היובל לפלרם התקיים לפני שבועיים, וכמו טבעם של אירועים גדולים, למחרת, האורות כבו, הבמה פורקה וחוות הצופים חזרה לאכלס קבוצות בני נוער שהקשר בינם ובין פלרם מקרי בהחלט.

בימים שאחרי האירוע, הגיעו אלינו הדים רבים מאנשים שונים; חברי קיבוץ ועובדים שכירים, עובדי פלרם מחו"ל, ספקים ולקוחות. הדים שמתייחסים לעוצמה של פלרם, להתפתחות שלה, לצד תחושת המשפחתיות, שבלטה גם בקהל שמנה 1100 איש. במיוחד בלטה "גאוות היחידה" - אנשים חשו גאווה בהיותם חלק מהמפעל שחגג 50 ונראה במיטבו. כשבנינו את האירוע זו אחת התוצאות להן קיוונו. חברים – יש במה להתגאות! אני בטוחה שנחוש את ההשפעות הטובות של הערב הזה על העובדים עוד זמן רב.

הפקה של אירוע כזה אינה הפקה של איש אחד. חברו לעשייה ונתנו כתף כל כך הרבה אנשים, במסירות ובהתגייסות נפלאה. צוות ההיגוי של כל אירועי היובל כלל את: **ארנון כמנכ"ל**, אשר דחף, תמך וסייע בהרמת אירוע בסדר גודל שכזה, ויחד איתו היו שותפים לצוות **עידו, מישל אלויש (סמנכ"ל שיווק)**, **כרמל ואנוכי**. לצד הצוות הזה פעלו צוותים רבים אשר קידמו חלקים שונים שהרכיבו את הערב. מדובר על **כ-70!** פעילים, שתרמו להצלחת הערב. לא נוכל להזכיר כאן את כולם אך לכולם נוקיר תודה במסגרת פלרם. ברצוני לציין בכל זאת, כמה שמות, שללא עזרתם כנראה לא היינו מגיעים לאותה תוצאה.

תערוכת היובל – צוות התערוכה כלל 10 עובדים, ששקדו על פיתוח הרעיונות והקונספט לתערוכה. אולם הפרויקטורית בשטח הייתה **שיר אשד**, שעשתה זאת במקצועיות רבה, בחריצות ובהצלחה גדולה. לעזרתה חבר **יונתן המסי** מאושה, העובד במחלקת התמיכה השיווקית. התערוכה המקסימה הזו נמצאת כרגע בדרכה לאנגליה, ותוצג באירוע העובדים שיתקיים לעובדי פלרם באנגליה בתחילת יולי. משם תפליג התערוכה לאמריקה, ותוצג בפלרם אמריקה באירוע העובדים שיתקיים באוגוסט. לאחר חציית האוקיינוס, תחזור התערוכה לפלרם ישראל.

ארגון השטח – מי שראה את מקום האירוע כמה ימים לפני התרחשותו, התקשה להאמין כיצד המקום שינה פניו לקראת האירוע. ארגון השטח והפיכתו למקום התכנסות נעים, מזמין וצבעוני היו באחריותו של **יוסי זמיר**, שכמו תמיד עשה עבודה מדהימה.

ניהול משתתפים וחזרות – 19 זמרים עובדי פלרם שרו על הבמה, אליהם הצטרפו עוד 4 עובדים עם סיפורים אישיים, ועוד כ-35 עובדים שצולמו לסרטונים. את כל אלו היה צריך לארגן ולתאם. **סיגל לנצט** עשתה זאת בכישרון רב, בנחישות וברוח טובה.

אלבום היובל – הפקת אלבום היובל הייתה מאוד מאתגרת. רצינו שהאלבום יספר את סיפורה של פלרם ואנשיה במעט מילים והרבה תמונות. הסופר איטו אבירם נבחר למלא משימה זו. הוקם צוות מערכת שליווה את הכתיבה, אולם **איציק לקח** היה עמוד תווך בארגון הטקסט, בהבאת הידע ההיסטורי, בהתאמת הכתוב אלינו כחברה קיבוצית, ובכלל בכל שאלה ועניין. לאיציק – על שעות רבות של הגהות ותיקונים – המון המון תודה. את עיצוב האלבום הפקדנו בידיה האמונות של **גל כהן** מסטודיו דינמוארט, שבעדינות וכישרון רב יצרה אלבום לתפארת.

ומי עוד היה? נעם דינסטג, בשיתוף עם נעם אשד, דאגו לתמונות האלבום, ישראל עוזרי סייע בארגון בחוות הצופים, יפעת ליכט, יעל צוקרמן, הדס וחסיק חילקו את אלבום היובל בסיום הערב, טלילה חורש ועופר זבולון היו חלק ממערכת האלבום, לינט יחד עם רונית מפרם דאגו לכל סידורי הלוגיסטיקה של האורחים, צוות אולפן הוידאו של רמת יוחנן צילם את האירוע (בקרוב ביומן הקיבוץ) זהר מור ערכה "ברמה" מיוחדת לכבוד היובל, והיו כמובן הזמרים והקריינים וכאלו שחתכו 2200 מקלות פלסטיק לתיפוף, וכאלו שהעמיסו, פרקו, תלו, ארזו, סחבו, טעמו, הכינו, הדפיסו, עיצבו, שלחו... כן – אמרנו כבר - אנשים רבים היו מעורבים בהפקה הזו והצלחה היא של כולם. לכולכם – תודה ענקית וכל זה לא היה קורה בלעדיכם.

שבת שלום

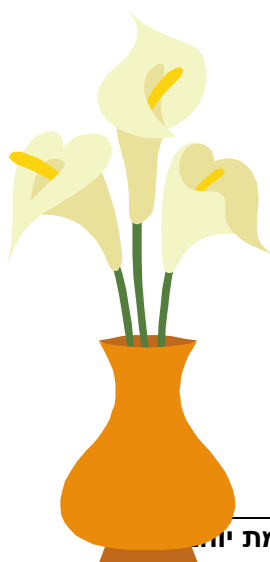
מצורפים כמה מכתבים מתוך הרבים שהגיעו
לפלרם לאחר האירוע:

לכל צוות פלרם,

נהנינו מאוד בערב המקסים שלכם, שמחנו לקחת חלק ביום חגכם. ערכי השיתוף וההערכה ההדדית ללא ספק זורמים בעורקיכם וניכרים ומוערכים בכל מעשיכם. חברת פלורמא גאה להיות חלק בהצלחה זו ומבטיחה להמשיך וללוות את המפעל לפחות ב-50 שנים הבאות!

יישר כוח

אלי, אפרת ודניאל וכל צוות פלורמא

לכל חברי משפחת פלרם

בשמי ובשם עמיתי מכפרית ברצוני להודות לכם על ערב מרגש.
הוכחתם שוב את רוח פלרם ואת העוצמה הטמונה בכם. אנחנו גאים להיות ספקים שלכם.
אנא העבירו לכל ידידינו בפלרם.

.Dear Hanoch and Arnon,

also on behalf of my wife I want to sincerely thank you for the fantastic hospitality you offered us.
It has been a great pleasure not only to learn more about your Country but also to learn more
about the Palram family.

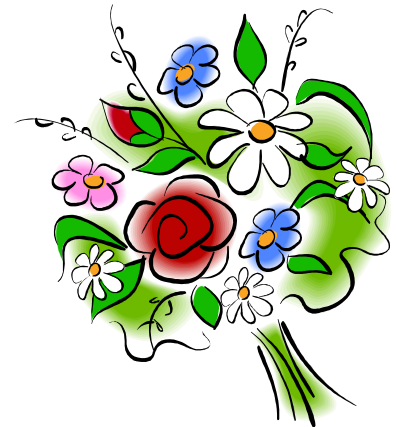
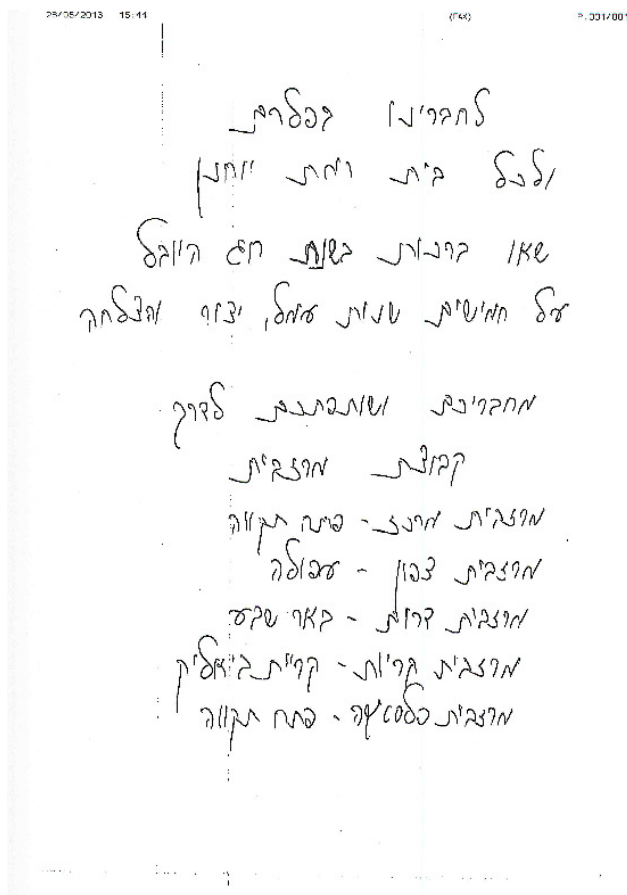
Despite the very difficult market situation for us in Italy and the related business discussions that we
can have with our partners I feel honoured to be somehow part of the Palram organisation.

I hope we can continue to work and develop together our strict cooperation for the future.

My warmest regards

Carla and Marco Biraghi

AKRAPLAST Materie Plastiche SpA

בשוליי הארוע המרכזי. [בשוליי השוליים] / בן ציון גולן

כידוע לכל, בעיית השוליים בייצור הלוחות מבית מדרשינו, אינה שולית כלל ועיקר. היא היוותה בעיה מרכזית במשך זמן לא קצר, אם כי עמדה בשולי הדרך, בצידי הקו. את כל האנשים החשובים הזכירו והיללו כנדרש וכראוי. את מי שכחו? אותנו - אנשי השוליים, אשר עמדנו בחירוף נפש בסוף הקו, החברים היקרים, מהעשירון התחתון ועד העשירון העליון, בחורף ובחורב, סופרים עד עשר ומסמנים בסרט אדום. משטח נוסף, יצא לנמל עוד היום. אז נרים כוסית לחיינו ונזכיר מעט ממעללינו. טבלת ייאוש.

פתק לבן וקר כקרח מופיע בתא הדואר: "בהתאם להחלטותינו" הינך מתבקש להתייצב במשמרת הערב/לילה. המשמרת הנכספת, שלוש עד שבע, הייתה שמורה ליודעי ח"ן ולאנשי אמוני, בקיצור לא זכיתי באור מן ההפקר, תמיד תמיד בליל. קשה יותר היה, לנתח את תוכנית הייצור, שהייתה עומדת בצד הקו על לוח משופע בצד מיקרומטר ורשימות לד"ר עובי. למשל, לוח גל מיני שקוף וחד, בעובי 0.8 מ"מ ובאורך מטר אחד, היווה את הייאוש בהתגלמותו. ארבע שעות מכופפות, הולך מכות עם לוח קטן וסרבן, שצריך לגמור ולהשכיבו לישון בטרם אחיו התאום יוצא מרחם אימו. אך לפעמים היה יוצא להתפנק על לוח גל פח אפרפר, בעובי כדבעי ואורך אינסופי, והמשמרת, עוד לפני שעלתה כבר הייתה עומדת ונגמרת.

יושבים ב"קפה זמיר".

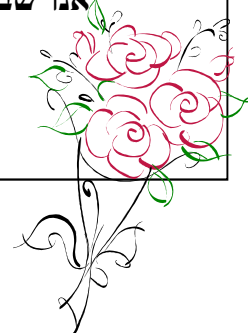
כשאתה מקבל משמרת מפנקת דלעיל, רוב זמנך מוקדש לבחינת תהליך הייצור. הולך לראש הקו, משוחח בכובד ראש עם מנהל המשמרת על בעיות הפרפרים בעולם ובאולם, כמו גם על בעיות שונות בשינוע חומרי הגלם, בקיצור משחק אותה חכם מחלם. כאשר הכל הכל זורם, לעיתים אף אין עם מי לדבר. כולם בישיבת עובדי ייצור, והיכן יושבים - כמובן במרכז העיר, ב"קפה זמיר". היום הקפה הורחק ולשולי העיר הועתק, אין חברים בסופו של הקו, הכל מקצועי ויבש, ונספר ונחשב במחשב.

על משמרתו עומד.

"אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה" זוהי הכותרת בכניסה לבית הקפה האמור. וכל כך למה: "אשרינו", שזכינו ביום טוב וקו זורם ופלסטיק קולח, ובבוקר בגמר המשמרת, יהללך מנהל המפעל על עמידה ביעדי הייצור. לא רק שבילינו בנעימים עוד קשרו לנו זר של פנינים. לימים הקשיתי לו לרבי שלמה זכור לטוב, הכיצד? אמר לי: לא מיניי ולא מקצתי, ראש משמרת עומד בראש הקו, עומד זקוף, משגיח ומפקח. קפה טוב שומר על עין פקוחה, אך העין טוב לה שתצפה בקלנדר ולא שתתור אחרי פירות לשים בבלנדר. חג שמח לפלרם מראש הקו ועד כולם.

חברים אשר לא קיבלו את אלבום היובל, מוזמנים לקחתו אצל ענת או פנינה במזכירות.
אנו שבים ומזכירים לחברים כי ניתן לקבל אלבום אחד למשפחה.
קריאה נעימה.

לאה קוטלר

מועדת צעירים עידו שלם

זה זמן רב שוועדת צעירים פועלת בשטח וטרם נתנו עדכון ודיווח על הנעשה. לכל הדעות הגיע הזמן, אז למה זה חשוב: לא סוד שהצעירים הם העתיד שלנו. זה אפילו די ידוע שצריך להתאים את תנאי הסביבה והמערכת למאה העשרים ואחת... יותר ויותר בני משק לומדים לתוארים מתקדמים במקצועות מגוונים. חשוב בעינינו לקדם את הקיבוץ, כמקום שמתאים גם לאלה. בנוסף, שמנו לעצמנו כמטרה לסייע לבני הקיבוץ ובני/בנות זוגם להשתלב בענפים משמעותיים ולהיות מעורבים יותר ויותר בחיי הכלכלה והחברה בקיבוץ. בניגוד ל"רוח המדרכות" מצאנו צעירים מחויבים, שרובם המכריע עובדים, ועובדים קשה לפרנסתם. מצאנו צעירים הרוצים ומוכנים לקחת אחריות וחלק בחיי הקיבוץ. רצינו לספר לכם מה עשינו עד כה, מי עושה מה, ובכלל...

אז מי אנחנו?

עידו שלם (מרכז), תום ביטי, ישראל עוזרי, אוריין זית, רוזי פלד, מיכאל שגיא, נורית נייגר (צולמן), ענבל רוז(שהם), גלעד צוקרמן.

על מי ועל מה אנחנו אחראים?

ועדת צעירים מהווה גורם מסייע ומקשר בין בני הקיבוץ שאינם חברים לבין מוסדות הקיבוץ, בין הגילאים 18-36.

מה אנחנו עושים?

- לפני צבא/שנת שרות: מלווים ומייעצים לבני י"א – י"ב לקראת שנת שרות/גיוס לצבא.
- במהלך השרות: מלווים את הש"ש והחיילים בכל עניין ונושא. החל בסיוע לשיבוץ בצבא, דרך אישור החזר הוצאות, ועד לליווי בכל בעיה או נושא במהלך השירות. בהקשר זה רוצים להזכיר – אל תהססו להיעזר בנו, ויפה שעה אחת קודם...
- מסלול צעירים:

- במב"חים: מסייעים בהבהרת זכויות/חובות, דיור (מסייעים לוועדת. שיכון האחראית על כך), קשר עם מוסדות הקיבוץ, פעילות חברתית וקהילתית.
- סטודנטים: סיוע בהכוונה ללימודים (כולל אבחונים במידת הצורך), מטפלים בבקשות של צעירים לעזרה בלימודים, עבודה ונושאים אישיים.
- בוגרי מסלול צעירים: מהווים כתובת וקשר לבני המשק לאחר מסלול, שלא החליטו לחזור לקיבוץ. מנסים לסייע ביצירת תנאים ואווירה תומכת, תעסוקה והתפרנסות משמעותית, לבני משק חוזרים.
- כללי: קידום פעילות תרבות וחברה לבני משק, קידום נושאים הקשורים לכלל הצעירים, ייצוג הדור הצעיר בתהליכי קבלת ההחלטות בקיבוץ, עידוד בני המשק החיים בקיבוץ להיות מעורבים ופעילים במתרחש בקיבוץ.

חלוקת תפקידים בוועדה-

- עידו- הכוונה לצבא/שנת שרות, ליווי במהלך השרות, הכוונה ללימודים, גישור למוסדות הקיבוץ, אישור הוצאות חריגות במסלול, ייצוג הצעירים בהנהלת מש"א.
- תום- אחראי על תנועת צעירים מהקיבוץ ואליו, זכויות / חובות במסלול, שיחות היכרות לכל המשתחררים.
- ישראל- נציג הוועדה במזכירות, קידום עבודת צעירים בפלרם, אחראי על הפאב.
- אוריין- נציג הוועדה בו. שיכון- אחראי על כל דירות הצעירים, הנהלת הפאב.
- רוזי- נציגת הוועדה בוועדת קליטה, חבילות לחיילים, שי לחגים ואירועים.
- מיכאל- אחראי על החינוך הבוגר.
- נורית- אחראית על קבוצת הפייסבוק "צעירי רמת יוחנן", אירועים ופעילויות לצעירים.
- ענבל רז – קשר עם ה"ברמה", נושאים כלליים.
- גלעד – נושאים כלליים.

מה עשינו בשנה וחצי האחרונות?

אירועים שוטפים-

הרמת כוסית לציון החג (ראש-השנה ופסח), חלוקת שי לחיילים ולמתגייסים, אירועים ומפגשי צעירים, חלוקת חבילות לחיילים. כל חודש- וזה גם הזמן להודות לחבורה המסורה: רותה יריב, ריפי שהם וגל כהן, וכמובן מיכל הוברט, העוסקות בהכנת החבילות.

קידום נושאים הקשורים לצעירים-

- מסלול צעירים: עלה הצורך לעדכן ולפשט את תקנון הצעירים, הקיים ולהתאימו לצרכים העכשוויים. בימים אלה שוקדים על תיקונים להסדר צעירים שייתן יותר חופש בחירה עבור הצעירים, ועיקריו:
 - הפיכת התקנון לידידותי למשתמש, תוך התאמתו לתקנונים האחרים (קליטה, ותק וכו').
 - הסדרת והבהרת המעמדות השונים והזכויות והחובות הנלווים להם (מסיום י"ב ועד לגיוס/שנת שרות, ש"ש, שרות צבאי, במב"ח וסטודנטים).

- שינוי מבנה הסיוע בשכר לימוד, כך שיאפשר גם לימודים לתואר שני (צורך העולה משוק העבודה) וגם ייתן מענה לאלה שאינם מתכוונים ללמוד לימודים אקדמיים.
- "יישור קו" לגבי סיום מסלול צעירים לגיל 30, בנים ובנות כאחד.
- הצמדת מענק שחרור מצה"ל לסכום אותו מקבל החייל/חיילת מהצבא.
- הפרדה בין מסלול צעירים לחברות בקיבוץ.
- קידום עבודת צעירים בפלרם: הוקם צוות פעולה לקידום הנושא, שחבריו הם לאה קוטלר, יובל כהן, יפעת ליכט וישראל עוזרי.
- שיפוץ "הגטו" - יחד עם ועדות שיכון ובניין החלטנו לקדם שיפוץ מקיף של מבנים ישנים המשמשים למגורי צעירים, שיפוץ קל בתחלופת דיירים של דירות ישנות (שאינן מיועדות לשיפוץ מקיף), תחזוקה שוטפת של אזורי מגורי צעירים, ועידוד הצעירים לקחת אחריות על סביבתם (ובהקשר זה, המון תודה לזהר אשד).
- עדכון תקנונים נוספים:
- תקנון חתונות- התאמת סל החתונה לעליות המחירים במשק (בעזרת איציק אדרי ואתי גפן).
- כניסה למועמדות- עדכון והבהרת נוהל כניסה למועמדות בגילאים השונים.
- פרויקטים מיוחדים:
 - הקמת סדנת עבודה לעץ וברזל בבית- הספר הישן (הפתיחה בקרוב).
 - הקמת כיתת לימוד לסטודנטים, עם גישה למאגרי מידע, בבית-הספר הישן (הפתיחה בקרוב).
 - הקמת מסגרות חשיבה ודיון לצעירים: במסגרת זו התקיים בחודשים האחרונים פורום צעירים, שדן בסוגיות הקשורות לחיי הקיבוץ, כגון: שיוך כספי, יזמויות, מסלול צעירים, שיתופי או דיפרנציאלי, ועוד. הפורום נפגש עם מיטב המוחות בקיבוץ ועם ממלאי תפקידים. ההשתתפות הייתה גדולה. בזמן הקרוב הולכים לשנות מבנה הפעולה למספר מסגרות חשיבה ולימוד בנושאים שונים, כולל מתן כלים ניהוליים לצעירים (בשיתוף עם 'אקדמיה פלרם' ושלומי עזרן).
 - הכנסת משקיפים לוועדות- הרעיון העומד בסיס המשקיפים הוא לאפשר לצעירים להתנסות בצורה "רכה" בחברות בוועדות, על מנת להכין ולעודד השתתפות פעילה בתהליכי קבלת ההחלטות בקיבוץ. במסגרת זו שובצו האנשים הבאים לוועדות: מזכירות: תום ביטי, הנהלת מש"א: ליאור גולן, ועדת בטיחות: שמרי בן- צבי, הנהלה כלכלית: אורי אפרת, פנסיה: רעות בראונר, בריאות: מעיין פלדבאום, גיל רך: יהב קוזצי, שיכון: אלומה גרודמן.
 - קליטת משפחות של בנים חוזרים- בשיתוף עם ו.קליטה, פעולות אקטיביות להחזרת בנים לרמת יוחנן.
 - אווירה מעודדת נהיגה בטוחה. במסגרת זו קיום הצגה: "הנסיעה האחרונה", עם השחקן שמואל אדלמן.

מה היינו רוצים לראות קורה בעתיד?

פעולות הוועדה נובעות מרצון לעזור לצעירים להשתלב בקיבוץ בצורה הטובה ביותר, לעזור לכל אחד למצוא את מקומו, ולמצות את הפוטנציאל שבו. במקביל, אנו רואים את תפקידנו לעודד את הצעירים להיות מעורבים יותר ויותר בחלק הניהולי, העסקי והחברתי של הקיבוץ, לבוא לידי ביטוי ולהשפיע על קביעת דרכו של הקיבוץ בעתיד...
נשמח לשמוע הערות והארות מכל אחד, ללא הבדל דת, מין וגיל...

ירמיהו

השיר יהיה לכם...

דיסק חדש של שירי מתתיהו

אני מאזין ל"מישעולים" – TRACES, דיסק שכולו ביצועים חדשים ומעניינים לשירי מתתיהו. כ- 20 שירים (מילים ולחן) ונעימות בביצוע: יהלי תורן – זימרה, ואיתמר ארז – הפקה, עיבוד ושירה.

קיבלתי את הדיסק מעידו, והאזנתי פעם ופעמיים. נהניתי מאוד. אני לא מבקר מוזיקאלי, גם לא מתימר להיות, אך לאוזני הדיוט מוזיקאלי כמוני הוא נשמע טוב, שונה. עשוי במקצועיות, ברצינות יתרה, לעיתים קצת דרמטי מדי. האם אפשר להגיד שזה מתתיהו שאנחנו מכירים – לא.

ובכל זאת כן!

השאלה אם זה מתתיהו, או, אם זה חשוב שזה יהיה מתתיהו, או, מה זה עושה למוזיקה שלו – לא רלוונטית בעיניי. יענה כל אחד על פי דרכו, וישפוט על פי שמיעתו.

מחד, זה רחוק מאוד מהמלוודיות הישנה, המוכרת, ה"ייחודית" למתתיהו, זו ששאבה את מקורותיה (לעניות דעתי, אף שעידו ודפנה מתנגדים לכך בתוקף ובנמרצות) והשראתה ממרחבי המוסיקה הסלאבית ושדות פולניה של העלייה השלישית. מלוודיות שפה ושם "ניסתה", כמו גם הרבה מלחינים אחרים ידועים מאותה תקופה, ל"התמזרח" במרחב הלבנט – לחזור למקורות. לחנים ומקצבים שניסו ל"התחפש" למוזיקה בדואית. לעיתים בהצלחה, לעיתים בפחות הצלחה.

מאידך זו אותה מוסיקה שינקנו מילדות, שהיא תבנית נוף תרבותנו, מכירים אותה, והיא מתנגנת מזה שנים (דורות?) על במות העומר, הביכורים, החתונות והגז, בעיבודים האהובים של רמי. אשר על כן, להגיד שזה מתתיהו שאנחנו מכירים – לא.

ובכל זאת כן!

בהפוך על הפוך נראה לי שיהלי ואיתמר "מעלים" את שירת מתתיהו בכך שהם "מורידים" אותה מפסגות הרי הטיקסיות, התרועה וההכרזות (יבורך, שמעו שמעו, והיה, פתחו..) אל העמקים, אל האחו והכרים, אל הירוק אל הפשטות. אל האדמה.

למה אדמה? העיבודים המיוחדים מזכירים לי אווירה מזרחית, ספרדית אנדלוסית שקטה, קיצבית, אבל מאוד מאוד טעונה, מחשמלת. ריקוד אל האדמה. (פלמנקו? מזרחי?). "אור גמאתי בנאות, כצמח בכרים". ויחד עם זאת, כאמור, באחדים מן העיבודים הדרמה מוגזמת.

השוני בין הביצועים לא גדול, הקו די ברור, הלחן היסודי נשמר ברוב השירים – וזה מתתיהו, אי אפשר לטעות, לא מלחין אחר. לא אפרט, אך ראוי לציון מיוחד בעיניי הוא העיבוד היפהפה של השיר "צלצלו מצילות". וביצוע פחות מובן, בלשון המעטה, של "כפינו", שקצת חורג בפירוש שנתנו לו.

אני לא ממש מתמצא בשלל העיבודים שעברו במשך השנים על שירי מתתיהו, והיו הרבה כאלה. אך נדמה לי שהגישה הייתה בדרך כלל שמרנית, ולכן בשמיעה ראשונית הפירוש החדש בהחלט שונה. ובכל זאת, ברור לחלוטין מה המקור ומה העיבוד, ואין האחד בא על חשבון השני – שהרי הוא גם מתתיהו, בברור, והוא גם יפה (מלודי) ועומד על שתי רגליים "אחרות", שמרשות לעצמן "חופש גדול" ב"פירוש", עם גבולות ברורים.

ועל כך, הן ירונן, נברך, נהלל ונשבח, שימחו נא עושי המלאכה והמאזינים..

ווילי פינברג נפטר לאחר מחלה קשה.

ווילי נישא לנורית כהן (בתם של מרים נוסדורף ואמציה כהן ז"ל), והתגורר ברמת יוחנן מספר שנים. בנם של נורית וווילי נושא את השם אמציה. אמציה הוא בן כהן של הקבוצה של רון דביר ואורי בראב, והוא גר כיום בקליפורניה עם אשתו ימית סנפיר, בתם של אביבה ושל אברהם סנפיר ז"ל.

את ווילי זוכרים ברמת יוחנן כארכיטקט חדשן. הוא תיכנן את "בית ווילי", שהיום משמש כתלתון - בית ראשית.

בתקופה בה נבנה הבית הוא היה אטרקציה גדולה, בגלל התפיסה העיצובית של חללים גדולים ומוארים, וצבעים בהירים ושמחים בכתום וירוק, שהיוו ניגוד עצום לתפיסת הבנייה "הסובייטית" שהייתה נהוגה עד אז.

ווילי שמר פינה חמה בלב לקיבוץ רמת יוחנן, ואף עשה את הדרך הארוכה מביתו באוסטרליה, והגיע לקיבוץ בחג השמונים.

יהי זכרו ברוך. אנו משתתפים בצער המשפחה.

גדיא

מהנוי

טיפ קטן למגדלי הורדים: רוב הורדים פורחות בעיקר באביב, קצת פחות בסתיו ועוד תוספות, אם מוסיפים קומפוסט באביב ומשטר השקייה נדיב. בנוסף לכך, מומלץ להסיר את הפריחה שהתייבשה - עד עלה המורכב מחמישה עלעלים! שכן לורד יש עלים המורכבים משלושה עלעלים ואחרים המורכבים מחמישה עלעלים-שהם עם פוטנציאל יותר רציני לענף פריחה עתידית!!! תוספת חשובה: בבקשה לא להשקות בשעות קרינה חזקה ולא בשעת רוח!!! שווה לזכור. בהצלחה. **רותה**

פניה לחברים

לאחרונה קיבוץ רמת יוחנן שדרג את ביטוח הבריאות הפרטי "דקלה מגן לקיבוץ". קיימת אפשרות לצרף לפוליסת הביטוח תושבים נלווים החיים דרך קבע במקום, וקרובי משפחה מדרגה ראשונה (הורים / בנים). עלות ההצטרפות 57 ש"ח לחודש. החיוב יעשה דרך התקציב האישי של החבר. במידה והנך מעוניין, אנא צור קשר עם יהודית ענבר במרפאה, לגבי טופס הצטרפות ועם חיים קרש הגזבר לגבי התשלום. חלון ההזדמנות להצטרפות לביטוח ייסגר בעוד כשבועיים.

בברכה, חיים קרש, נעמי יפה, יהודית

מזל טוב

ליזהר רודוי ובח"ל עלמה לנישואיכם
לאמנה ודן רודוי
ולכל בני המשפחה הרבה ברכות

"ברמה"

עריכה – זוהר מור, בנצי גולן
הקלדה ושיכפול – שרה'לה זית
הגהה – אורה שורר
Barama2@kry.co.il

